

پیشگفتار

یکی از معیارهای سنجش برنامه و تشکیلات کمونیستی؛ داشتن اخلاق کمونیستی است. بورژوازی همواره کمونیست ها را به عنوان افراد رذل، دروغگو و سرکوبگر معرفی می کند. علت آن روشن است. ترس بورژوازی از حاکمیت کارگری متکی بر برنامه کمونیستی آنان را چنان نگران می کند، که ناچار شده برای مقابله با گسترش کمونیزم میان کارگران؛ آنها را به لجن بکشند.

اما، بورژوازی تنها عامل بازدارنده نفوذ کمونیزم به درون جامعه نیست. در واقع گرایش های انحرافی در درون جنبش کارگری و کمونیستی لطمه جبران ناپذیری بر پیکر جنبش کارگری وارد آورده اند. در اصل این گرایش های انحرافی با عدم رعایت اصول دمکراسی کارگری، به بی اعتبار کردن جنبش کارگری در پهنای بین المللی کمک رسانده اند. یکی از این انحرافات غیر دمکراتیک، در گرایش های سنتاً استالینیستی نهفته است. توسل به روش های اربعاب گرایانه، سانسور؛ اتهام زنی و غیره از عوارض بارز این گرایشات است.

این بیماری همانند سرطانی امروز بر پیکر جنبش کارگری ایران نیز سایه افکنده است. از یکسو عقب افتادگی ناشی از اختناق سرمایه داری؛ و از سوی دیگر نهادینه شدن سنت های استالینیستی در درون بخش عمده ای از کارگران و سازمان های

سنتی، برخورد‌های دمکراتیک و معقول سیاسی را با روش‌های عقب افتاده و اراعبرایانه و سانسور اعتقادات مخالفان و قیم‌مآبی؛ جایگزین کرده است. مبارزه کارگران پیشروی جوان در این عرصه نیز حائز اهمیت است. مبارزه برای احیاء اخلاق کمونیستی و رعایت حقوق دمکراتیک برای مخالفان سیاسی؛ و دفاع پیگیر از حق‌گرایش در درون تشکلات کارگری؛ در محور فعالیت‌های پیشروی کارگری قرار می‌گیرد. بدون رعایت این اصول؛ طبقه کارگر قادر به سازماندهی انقلاب و جذب اکثر زحمتکش‌ان جامعه به طرف برنامه و تشکیلات خود نخواهد بود. با انتشار مجدد جزوه «اخلاق آنها و اخلاق ما»؛ نوشته لئون تروتسکی؛ می‌توان به برخی از تجارب تاریخی انحرافات استالینیستی پی‌برد؛ و از درس‌های آن سود جست.

مطالعه این جزوه به کارگران پیشرو توصیه می‌شود.

م. رازی

۱۶ شهریور ۱۳۸۳